

LA OPINIÓN

PERIÓDICO DEMOCRÁTICO

Número suelto, 10 cénts.

Saldrá los domingos

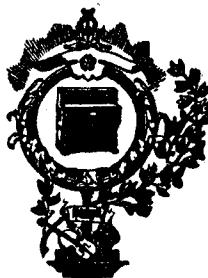
Trimestre, 1'50 ptas.

Los trabajos insertos en este periódico, se publican
bajo la exclusiva responsabilidad de sus autoresADMINISTRACIÓN
PLAZA DEL GANADO, 37Anuncios a precios convencionales
No se devuelven los originales**LA CATALANA**

Gorras-Sombreros-Paraguas

ESTEBAN BALLESCÁ

Plaza Ganado, 21 : GRANOLLERS

PALMA, 41

Piaños
DE ALQUILER
Vda Roura
GRANOLLERS

RELOJERÍA Y PLATERÍA
JOAQUÍN CUMELLA

Casa especial para toda clase de composturas

PRECIOS REDUCIDOSSe compra oro, plata, y platino
Palma, 37 (Estanco), Granollers**Taller de Cerrajería y Herrería de Obras**

ESPECIALIDAD EN LOS TRABAJOS ARTÍSTICOS Y DE ESTILO

Hijo de José Codina

Calle Mayor, 13

CARDEDEU**Política local**

Si sempre ha estat oportú aquest tema, avui, en vista de l'estat a que ha arribat la vida municipal d'aquesta localitat, resulta obligat el parlar-ne.

No podem pas callar els que havem demostrat, ara i sempre, carinyós afecte a la nostra vila i pretenim, dintre la nostra modestia, ésser els portantveus de una part important de l'opinió política de la mateixa.

I amb patriòtic desinterés, amb alteza de mires, posarem el nostre gra d'arena en la gegantesca obra d'apartar a aquest Ajuntament de la ruta empresa.

Hem arribat a un extrem del qual no és possible ja deixem passar-ne, si és que queda en la nostra vida, algú ressó de virilitat ciutadana. Ni en l'any 1909, quan el poble va alçar-se quasi unànimament, esclatant en formidable protesta contra 'ls que

manaven, estavem en el penós estat en que avui estem. Per a sortir d'aquest camí, que'ns portaria sens dubte al més espantós abisme, serà precís que tots els fills de Granollers que estimen com deuen a llur vila nadiua, es decideixin d'una vegada a contribuir amb llurs forces a la rehabilitació de la nostra personalitat, deixant d'una vegada aquesta posse acomodatícia, tant egoístement despectiva, de la qual, per desgracia nostra, és corrent ferne ostentació com a qualitat distingida.

Respectant l'opinió de toi-hom, de totes les personalitats, i dels grups i grups locals, creiem nosaltres, avalat avui per l'actitud d'elements polítics, en aquest sentit distonciadíssims de nosaltres, que s'imposa, així, tal com sona, una actuació combinada de tots els elements il·liberals d'aquesta vila, per a conquistar la supremacia en la direcció del nostre municipi, alternant una administració honrada i profitosa, amb l'adaptació a la vida local de totes

aquelles innovacions polítiques, socials i econòmiques, compatibles amb la mateixa, que en sí porten les aures de llibertat que arreu escampa'l present segle.

La nostra consciència d'homes lliures, els nostres devers de ciutadans, porten en sí l'obligació de procurar que aquesta vila visqui amb la dignitat que l'hi pertoca i que sigui, ademés, reflex intens que irradii benefactora influència en el districte del qual n'és capitalitat.

I aixó no podrà pas fer-se sense que tots els elements il·liberals es llencin de ple a la vida política local, disputant-se'l lloc d'honor amb els que, lluny de nosaltres, formen aqueixa ja preconitzada nova modalitat de les dretes, per a la qual tenen el dret d'exigir-nos respecte i nosaltres dever de donar-los-hi.

La sintètica representació dintre l'ajuntament de les diferents idees polítiques que tinguin adeptes en aquesta vila, portarà en sí una lluita favorable a Granollers. De la lluita dels diferents partits polítics dintre'l nostre casal popular, n'esdevindrà forçosament, per egoisme i per esperit de conservació, una competència a favor de l'administració municipal, puix cada partit, per altruisme propi de les idealitats, i per la propaganda en la lluita, s'interessarà, al passar pel Municipi, que

es testimoní amb alguna reforma o millora la seva actuació, per a fer-ne ofrena als seus adeptes, com a prova de sa capacitat per a governar.

A pesar de que nosaltres encara seguim populars, no podem patrocinar, per a la lluita futura, altre coal·lisió que no sigui sols feta entre'ls elements lliberals de totes menes que tenen representació dintre la vida política local. I és perquè creiem que no sols de pa viu l'home; hem de procurar també pér l'ànima, i la nostra, amb veu imperiosa, reclama per a ella la mateixa atenció que per al cos. Una administració sana i ben dirigida fortificarà'l nostre cos i aquesta, amb pràctiques lliberals, ens incorporarà a la vida dels pobles conscents.

Administració i llibertat, dintre'l més profundi respecte a les persones i a les coses. Aquest serà'l nostre lema.

Que se'n jugi amb tanta severitat com es vulgui; però amb alteza de mires, mirant cap a Granollers, com prometem fer-ho nosaltres envers els nostres adversaris i dia vindrà en qu'el poble, agrait a la cooperació i sacrificis de tots, dictará el fallo que sa conciencia l'hi aconselli, avallorant els serveis prestats.

Balance de una política

El fracaso de los, hasta hoy, directores de la política local, dió margen a esa gran corriente de reorganización que parece llevarse a cabo con entusiasmo, y que, encauzada con acierto, puede ser de práctico resultado.

Fué obsesión de los antiguos primates — liberales y conservadores — echar en olvido ideales del partido cuya representación ostentaban, para, por todos los medios, procurarse buen número de incondicionales a su persona que a fuer de estómagos agradecidos hiciéranles falsa aureola; sin preocuparse en oír las quejas débiles, pero sentidas, de quienes, al no rendir pleitesía sentían sobre ellos el rigor de la Ley, justa, cuando es equitativa pero censurable siempre, al tornarse exclusivista.

Se les concedió, a base de derechos adquiridos, cierta hegemonía y así pudimos ver tornar pacíficamente en el gobierno — o mejor en el desgobierno — de Granollers, a unos señores, cuya filiación política dejaban en casa, una vez dueños de la R. O. que les erigía en directores de nuestra administración.

Habituado el pueblo al fraude, tolerado y casi me atrevo a decir fomentado por quién se nota debes de evitarlo, era por demás lógico

que resultara mermado y en mucho el ingreso municipal, como también que se tradujera en el ominoso estado en que actualmente se halla la Hacienda comunal.

Tal ha sido el balance de una — llamémosla — política llevada a cabo, o mejor dicho, tolerada por quienes, borrachos por una desmedida ambición personal, a saciarla únicamente dirigieron sus esfuerzos, sin parar mientes en que tal proceder servía sólo en descrédito de sus ideales, conservadores o liberales, y en provecho de los que, agrupados en torno suyo, hicieran de la política el más innoble de los comercios.

Estado de cosas que llevó a nuestro pueblo a un continuo y latente malestar y fué causa de que elementos jóvenes, luchadores, nuevos en la política, hayan pretendido llevarla a su verdadero cauce, sin olvidar, empero, que es labor de titanes el educar un pueblo para el cumplimiento estricto de la ley, cuando se le tiene habituado a burlarla, en beneficio particular.

T.

"La Opinión" en marcha

Diumenge passat la redacció, administració i impremta de LA OPINIÓN va anar de juerga. ¿Per què? Perquè sí; per a distreure'ns i per a fer la denteta als de la botigueta de devant, que podrán tenir molta sintàxi, però no tenen ni *taxis* (com nosaltres aquell diumenge) ni molta ortografia, com ho demostren anant sempre a peu, com qualsevol espanyol de quarta i escrivint *hiba i hechar* amb dues *hh* que fan més claror que les de can Parera, intel·ligent i distingit cerer i director de periòdics *comarcans*, tot d'una peça.

Un cop determinat aquest paràgraf — com dirien molt bé'ls savis de la Grecia, que ara fan de periodistes *comarcans*, si haguessin de conjugar el verb *termenar* — seguirem donant compte a la nostra nombrosa i cada dia més distingida clientela, de l'excursió que, per unes hores, va ocupar tota l'atenció.... nostra.

Ja suposem que'ls de la botigueta del davant faràn suposicions de mala mena, perquè és cosa tant propia d'ells, com de trobar lletges a les altres dònes, les dònes lletges quan es veuen en l'espill.

Doncs si, el sól reia, el cel era blau, d'un blau cel bastant ben encepegat, i feia forsa calor. El tren, anant avall, corría, corría, ben ignorant que en el seu sí hi duia tant bo, i ara una, ara dues, i altres i altres estacions, ens vam trobar a Barcelona sense adonar-nos'en, abstrats en la contemplació del Tibidabo, que s'alçava, magestuós, amb una torra en el seu cim tant dreta, que va suggerir un xistú papiste al nostre intrèpit director.

A l'ésser a la gran urbs, com a bona gent llatina, com a homes gelosos de la netedat del nostre cos i a fi d'agafar gana per a quedar bé quan arribés el cas de provar-la, vam anar a la mar llatina, que encara és tant blava i tant inquieta com anys enrera. ¡Si ens haguessin vist les nostres llegidores corrent per la platja lluïnt entre altres coses, uns trajos de bany més virolats que'ls mitjons den *Papitu Masanas!* Fèiem goig de debò, mal ens està'l dir ho.

I un cop ben nèts de cos, cap a muntanya s'ha dit! Per a anar-hi, ens vam embarcar i a

l'impressor més gran li va caure a l'aigua un berret de palla que acabava d'estrenar i que li costava setze rals. Res, es va voler banyar, també! Després, i sempre en correcte manifestació, vam passejar per la Rambla i com que en Lleget, que estava groc de tant estar dejú (eren les 11), se'n hauria rebel lat, varem esmorzar. En Clotet va entrar de xacolata a la francesa. No's volia empapatxar. I sempre de rigorós incògnit, per a evitar manifestacions i aglomeracions de gent i personal, anàrem a pair la xacolata den Clotet al *Salón Doré*, que és com si diessim a can Caprani en fí. No feien res que'ns agrades, perquè som molt llepa-sils (valgan's l'expressió); però disfrutàrem al veure que'ls nostres desprecis molestaven a un senyor molt gras que feia cara d'ésser d'aquella Defensa Social que dies enrera ens havia d'engavar a tots perquè vam fer enfadar, amb la més bona intenció del món, al mai prou celebrat *Padre Angel*.

I arribà'l moment culminant de la nostra marxa! L'apoteosi de la nostra excursió! ¡DOS automòbils, DOS! — com diuen els prospectes dels cines — ens esperaven. Hi pugem, ens hi assentem, com si sempre hi haguessim anat, i Passeig de Gracia amunt, i carrer den Salmerón (q. a. c. s.) amunt, i amunt sempre, montats en l'inimundo vehicle de la burguesia, vam arribar a la gran balconada que la gloria ciutat de Barcelona té al bell cim del Tibidabo.

¡Quin viatge! ¡I quins ulls, nosaltres, guiant a dreta i a esquerra per a gaudir de les belleses tant ben de-cantades per l'Atracció de Forasters! ¡Quin desfici'l nostre per a no perdre ni un detall i perquè no vèiem ni un sol coneget que podés fer córrer per Granollers que anavem en automòbil! Renunciem a entrar en petits detalls d'aquesta part del nostre viatge. Fem-nos càrrec, també, que des de la ja abans esmentada balconada hem vist tot quant hi hà per veure, des de Llevant a Ponent, passant per la drecera, a l'immensa metròpoli, i permeti-se'ns que entrem a l'aristocràtic menjador del Restaurant, perquè són quarts de tres de la tarde i la xacolata ja és prou paga.

Aquests punts signifiquen que ja hem dinat. No esplicarem el menú, perquè ens van servir menjars bastant estranys per a gent que ni tenim gramàtica, i en aquells moments, de verdadera prova, no podíem perdre'l temps entretenint-nos apuntant noms; no més direm que'ns van acabar els quartos i qui diu això diu la gana, i que'l ví de la Xampanya's va vessar, portant-nos una alegria tant intensa; que si en aquella hora triomfant ens ho demanen bé, proclamem una república ben suiça per a satisfacció del nostre benvolgut correligionari don Jaume Serra i Dachs, a qui hauríem fet abanderado.. o arcalde. ¡Ah! No hi van haver brindis ni Pare-nostres; però tot rient, rient, es varen prendre acords trascendentals. I varem prendre cafè. En Margarit, paladejant el *rico Moka*, que diria en Busquets, s'anava inspirant per a fer una *Oda a Savarin*, el noi de can Lloreda, que no va voler *biscuit glacé*, s'extassiava escoltant el sò d'un timbal que anunciaava una tribu de senegalesos i un servidor, xerraire de mena, vaig emmudir davant tanta grandesa i per a fer millor la digestió de tanta vianda. I expressament per a fer callar als incrèdules, ens varem fer tirar una fotografia, enfilats en els *autos*, en plena plaça del Tibidabo. Es un retrat molt maco, segons ens va dir el retratista; home que amb tota la serietat del món ens afirmava que si haguessim sigut senyores, que

són més curioses que nosaltres i tot ho guarden, al veure'l seu treball li haurien demanat que'ls en fes de petits, per al *dije*.

Després, jo, després!, després la *debâcle!!!* En pocs moments ens van baixar a tots de dalt de la muntanya al cor de la *vecina capital* que tanta anomenada ha aconseguit amb els músics d'augment en les èpoques de festes majors. Els *taxis* corríen lleugers, segurs, i ni un coneigut, ni una coneiguda, que encara hauria estat millor, fins que al carrer de Pelagi (abans Pelayo), va tenir l'alt honor de veure'ns tota una família que suposem haurà complert, fent córrer la fausta nova per tota la vila. I l'amic Puig, que'l mateix fa una camisa ben feta, en el seu luxós establiment, com posa una criatura al món, per a alegria de la seva llar, també pot acreditar que és cosa certa lo dels *taxis*, perquè expressament per això... i per altres raons de més pes, va ésser convidat a passejarse per Barcelona amb aquesta redacció, administració i impremta, que sense desperfectes personals arrivà, en el tren de dos quarts de nou del vespre a la nostra mai prou ben decadent vila — com dirien els savis de *La Comarca* — que, perquè tenen la cera de primera mà fan servir les *hh* per a *hir* i per a *hechar*, com si no tinguessin altra manera d'anunciar la llur mercaderia.

Zum

LES ONES

Allà, a la platja, on jeu la mar immensa,
Les Ones van venint,
I al tocar-ne tant sols un grà d'arena,
Se'n tornen mar endins:
No volen veure res de la miseria
Que en nostra terra viu,
I és que solen conta'ls-hi nostres penes
Les aigües d'algún riu.
Les Ones, ignorantes de la terra,
Sols saben de la mar,
I, encuriosides, miren per la platja .
El què'ls rius han contat;
Ho miren i se'n tornen, vergonyoses,
Al veure que és vritat
Que en nostra terra, trista pecadora,
Manca la sal del mar.
Hi manca, perquè puga conservar-se,
El què ara's va podrint,
I allavors no haurien d'allunyar-se,
Vergonyoses, les ones, mar endins.
Elles no volen creure lo que contem
Els rius, que saben dels pecats del món;
Elles es creuen que en la terra nostra,
Com en la mar, tot és vritat i amor
I a cada instant ariven noves ones,
Cansades, sospirant,
I al tastar, de la platja, terra dolça,
Silencioses se'n van.
Se'n tornen, com les verges ignocentes
De cor enamorat,
Que porten en llurs llavis de puresa
L'agre-dolç del petó del desengany.
Per çò en la platja, on jeu la mar immensa,
Les Ones van venint
I a l'arrivar, rialleres,
Alegres, besen el llençol d'arena,
Però se'n tornen, tristes, mar endins.

E. M.

Don Martín Matons y Bofill

Uno de los hombres que desde hace algún tiempo se están distinguiendo en Barcelona es el concejal y teniente de alcalde, cuyo nombre sirve de epígrafe a estas líneas, quien ha sabido granjearse, con su actividad poco común, las simpatías y aprecio de los barceloneses en general. Dótado de ilustración y cultura, cualidades que avaloran y ponen de relieve su persona, le vemos constantemente representar al Ayuntamiento de la capital en actos oficiales, y ocupar puestos de honor.

También vemosle terceriar, lleno de energía y buena fe, en los debates del honorable Consejo Deliberante Municipal, para fustigar y rechazar lo malo e iniciar, fomentar y aceptar lo bueno, defendiendo así, con marcada honradez, los intereses de Barcelona.

El partido político en que milita puede esperar mucho de él, pues no careciendo, como es natural, de sanas y legítimas aspiraciones, no debe terminar su misión en el Ayuntamiento: hombres como el señor Matons deben llegar al Congreso.

Consecuente y fiel a su credo político, al volver de América se acordó del campo en que había militado de joven y a él volvió como quién va a la querencia, y hoy, a fuer de agradecido y leal, hace méritos para encumbrar y glorificar a ese partido que le depositó (no en vano) su confianza y representación.

Sus compañeros de Concejo, persuadidos de que podía salir airoso y con altura, le otorgaron cargos tan delicados como el de teniente de alcalde por el distrito 3º (acaso el más importante) y Presidente de la Comisión de Mataderos.

Luchador incansable, formado en el yunque del trabajo, es hijo de sus obras y, gracias a su actividad y saber, logró crearse en América una posición enviable, y aquí ya vemos a la altura política y social que ha llegado y a la que puede y debe llegar. A pesar de ésto no es orgulloso ni altanero (ninguna persona bien nacida lo es); al contrario, es franco, modesto y servicial. Siempre el mérito va acompañado de estas virtudes.

Que persevere e insista en su noble actitud de energía y esperanza y sus anhelos se verán coronados por el triunfo y el éxito.

No extrañe el señor Matons, con cuya amistad me honro, que le dedique desde las columnas de «LA OPINIÓN» estas líneas, en las que no hay más que sinceridad y justicia; pues como da la casualidad que su señora esposa es de Granollers, esta población puede tener más simpatía por él, como él más simpatía por esta población.

Pedro Diviu

Crónica local

Mañana lunes, los vecinos de la barriada de Santa Ana, según se nos ha dicho, están dispuestos a desbordar en alegría con motivo de su fiesta de barrio, siendo mucha la *xirinola* que se prepara llevar a cabo. Amenizarán los programas de esta fiesta, las orquestas de esta villa «La Moderna» y «Els Sendras».

El domingo último se efectuó el anunciado partido de Foot-ball entre los equipos del Atlético F. C. (Sabadell) y el primer team de esta localidad. El partido resultó por demás inter-

sante, viéndose en diversas ocasiones bonitas jugadas. Los jugadores de uno y otro bando rivalizaban en su esfuerzo por conseguir la victoria. El resultado fué de un *goal* a cero a favor del A. F. C. (Sabadell). De éste se distinguieron, por sus bonitas combinaciones, los delanteros, especialmente el interior derecha; los medios y defensas tiraron buenos *shots* durante las diversas fases del partido. Del Granollers se distinguieron en primer lugar el portero Más, que paró difíciles pelotas; el defensa derecha, Raich, que con su compañero Aubanell, estuvieron a gran altura toda la tarde; el medio derecha, Travé, estuvo también afortunadísimo; y de los delanteros, todos muy trabajadores, especialmente el interior izquierda, Coma, que devolvió buenas pelotas con la cabeza. La concurrencia numerosa y distinguida. De *referee* actuó el Sr. Fonolleda, del Sabadell.

Para hoy hay anunciado un partido entre los siguientes elementos del Barcelona F. C. (3.º) y el G. F. C. Por el primero jugarán Pí, Arias, Bonastre, Prous, Simó, Truyols, Cabanillas, Castellá, Serrés y Misce. Por el Granollers los siguientes: Más (S.), Raich, Serra, Serras, Más (J.), Civil, Torrents, Marimón, Torrellas, Coma y Marcó.

A las 5 y media en punto de la tarde,

El «Casino Liberal Democrático» de Barcelona ha nombrado corresponsal delegado para esta villa y su distrito, a nuestro apreciado amigo, el concejal de este Ayuntamiento, don F. Torras Villá.

El Ayuntamiento de Las Franquesas del Vallés, en sesión del 6 de los corrientes, acordó solicitar de la Superioridad la conversión en Graduada, con tres grados, de la escuela nacional de niños. Caso de que se acceda a dicha pretensión, como se espera y es probable, dicha población, juntamente con Mollet, que ya cuida de instalarla, serán los únicos pueblos del Vallés que gozarán los beneficios de la organización moderna de la enseñanza.

J. Bien por los Municipios que se preocupan de la cultura!

Nuestro distinguido amigo el profesor de instrucción primaria de Las Franquesas D. Pedro Riera Vidal, ha renunciado el Diccionario que le correspondió como 2.º premio de nuestro concurso de cuentos, para que lo cediésemos a uno de los demás concursantes que no obtuvieron premio y carezcan de tal obra.

Aplaudimos tan generoso acto del Sr. Riera.

IDEAL CINE.—Como estaba anunciado, el sábado de la pasada semana hizo su debut en este renombrado cine el duetto cómico a transformación, «Les Santos Ferry», siendo acogido por el distinguido público que ocupaba el local, con lisongeras muestras de agrado, pues así quedó demostrado, con los prolongados aplausos con que fueron premiados sus originales y chistosos trabajos.

En el mismo cine actuaron el jueves y viernes último, festividad de San Jaime, las simpáticas duettistas «Las Tudelinhas», quienes con su gracia, así como por su refinada picardía hicieron acreedoras a una lluvia de aplausos que el inteligente público no les regateó.

Imp. (Jafrell) : Granollers

ESTEBAN CAMILLO

Calidad superior : Especialidad en pastas finas
:: EXPORTACIÓN A PROVINCIAS ::

CALLE DE PRIM, 87

GRANOLLERS

Tocinería : Almacén de Granos
Comestibles : Carbones de todas clases
VENTAS AL POR MAYOR Y MENOR

Arroces : Azúcares
Jabones Barangé
Aceites Regás

JOSÉ TORRUELLA
Plaza de San Juan, 1 CARDEDEU

-Gran bazar
de sastrería

El Siglo XX

ROPAS HECHAS PARA CABALLEROS Y NIÑOS
CALLE DEL HOSPITAL, 1 y 3 - BARCELONA

NEW-YORK SASTRERIA

CALLE DE FERNANDO, 42 : BARCELONA
Sastrería para caballeros, señoras y niños
GÉNEROS GARANTIDOS • PRECIOS MÓDICOS

GALLETAS Y BIZCOCHOS
CUNILLERA
PLAZA CONSTITUCIÓN, 28-GRANOLLERS

CAMISERIA PUIG
• •
PELAYO, 32 • BARCELONA

LA AGRÍCOLA ESPAÑOLA

SOCIEDAD ANÓNIMA DE SEGUROS REUNIDOS
Autorizada por R. O. de 25 Abril 1912

Capital social: Capital desembolsado:
1.000,000 ptas. 325,000 ptas.

Seguro de cosechas contra el pedrisco.
Seguro contra la muerte y robo del ganado
caballar, mular, asnal, bovino, y especial de
cerda, lanar y cabrío y transporte del mismo.

REPRESENTANTE
CLAUDIO SOLANES
OBISPO GRIVÉ : GRANOLLERS
(Autorizado por la Comisaría general de Seguros)

ACEITES
— Y —
JABONES

Hijos de F. Barangé

=: FÁBRICAS EN :=
Granollers, Gerona
Barcelona-Sans

Champagne
HENRI BALIGANT y Cº

Casa fundada en el año 1904

EPERNAY

REPRESENTANTES
EN ESTA COMARCA

J. CUNILLERA e HIJO

GRANJA VENDRELL
CALLE RICOMA, 62 : GRANOLLERS
LECHE DE VACA GARANTIZADA

«La leche de vaca de la GRANJA VENDRELL reúne todas las condiciones necesarias de nutritividad y absoluta pureza, así para la diaria alimentación de niños y adultos, tanto en estado de salud como de enfermedad. Por su calidad de «leche esterilizada» es absolutamente indispensable para el sostenimiento en las enfermedades infecciosas en general si que también en la alimentación de los niños atrasados, anémicos y pre-tuberculosos.»

SE SIRVE A DOMICILIO, mañana y tarde, en botellas precintadas, como garantía de su pureza y de su valor alimenticio